

פא א ב ג מו חיי פייט מתי
 שנת הלכה טו סגן לזין
 סה טוטיע איה סתם טא
 טעק ב:
 פד ד מיי פליא מלג טנת
 ה' לא סתם לזין טע
 טוטיע איה פי טנת טעק
 ט סוטי טג:
 פה ה מיי טם ט' סג כ
 טוטיע טם טי טה:
 פו ו ר מיי פליא טם טה:
 טז:
 פז ח ט מיי פייט טם
 הלכה י ט סג טם
 טוטיע ט' טה טנת טם טעק
 כ:
 להילוך ענדיל ט:

הגהות הב"ח

(א) גמ' כסא וסמכות
 שילו טמחין מדרס: (ב) טם
 נן טם לו נענעין:
 (ג) רש"י דיה לזמן וט
 עזרו: י"ג ט' אר נפלה
 לו ערלה גרזין ונפיל
 כנורו וכו':

גילוי הש"ס

תוס' ר"ח קישורי וכו' א"י
 כסא מדרס: עין מנחת דק
 לא מיי טוטיע איה סתם טה:

מוסף רש"י

מחזיק כסא כפייה הכל
 (בבבא ז'ו) כלמי מטיב
 למטיב' לזני' (ע"ז טז)
 לפיני ינוקא. אומותיות:
 טם טעמין נקטן טעמין
 לכרוי ולא יתקט' (קטו)
 טמ:

מוסף תוספות

א. אבאי אין טמאן
 מדרס: טוס' טהל"ט:
 ב. לזית טען טען ליה. טוס'
 מנחת לא. ג. ואין טמאן
 מדרס כיון אר ששויות
 להנאת מדרס, מדי דוה
 אסולס וכו' והיינו טעמא
 טמוס דאני עשו להנאת
 מדרס אלא ליהר בו
 ולעלות. טוס' טמ' טל.

רב נסים גאון

רב פפא מתני בנים
 תרווייהו. כלומר שיה
 שנה הראשונה בן שיש
 לו נענעין על אביו וזו
 האחת לפי, בשם אבין
 בר הונא אפי' בר חמא בר
 גוריא. והיה רב זביד שזה
 עמו שמוערה ראשונה בן
 שיש לו נענעיים על אביו,
 לחלוק עליו בשמוערה שניה
 לפיני ינוקא. והיה רב זביד
 תנה אביו רבי יוחנן. וכלי
 שויהיה השמוערה הראשונה
 בן שיש לו נענעין אלא
 אביו השניה לפיני ינוקא,
 ואמר על ענינהו מתני בנים
 זה הוא פירושם והתקתי
 לכוננה הגה טמין שראיתי
 קשה לתלמידים ובראיתו
 כדי שיתחלה לכל
 מליך פירק בבא אשה

לחורו סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגליו ושוקיו רותמות ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללם כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרה דלפפא.** חמור הנישא כהתפייס. הליניס עושין אותו ונלחה כמי שרוכב עליו אשקל"ש שמהלכין בהם דנקום טיט. וקשיא לי נהי דטוהרין מטומאת מנע דפשוטי כלי עץ וינהו אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להצניח הבנים קטנים: **מתני' נקשרים.** מפרש בגמרא: **גזוין.**

קישורי. פי' הקונטרס אשקל"ש והקשה בקונטרס: **ור"י** מייך דיון שאינן עשויים אלא ללכת דרך העברה צטיט * אינו טמא מדרס וצטו"ק פירש דקישורי היינו אשקל"ש שעושין הליניו והן גזוהין מלח ואינן אלא לרקק עליהן ולא להילוך ענדיל ט:

רבא בר רב הונא אמר **מתני' פרמי:** **מתני' הבנים** יוצאין בקשרים ובני מלכים בווגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהווה: **גמ'** מאי קשרים אמר אדא מרי אמר רב נחמן בר ברוך אמר רב אשי בר אבין אמר רב יהודה קישורי פואה אמר אב"י אמרה לי אם תלתא מוקמי חמשה מסו שבעה אפילו לכשפים מעלי אמר רב אחא בר יעקב והוא דלא חזי ליה שמשא וסיהרא ולא חזי מיטרא ולא שמיע ליה קול ברזלא וקל תרגולתא וקל יוגרי אמר רב נחמן בר יצחק **נפל פוחא בבירא מאי איריא בנים אפי' בנות נמי מאי איריא קטנים אפי' גדולים נמי אלא מאי קשרים כי הא דאמר אבין בר הונא א"ר חמא בר גוריא בן שיש * גענועין על אביו נוטל רצועה ממגעל של ימין וקושר לו בשמאלו אמר רב נחמן בר יצחק וסמינך תפילין וחילופא סכתנא אמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא יסחופי כסא אמטבורי בשבתא שפיר דמי ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ימותר לסוך שמן ומלח בשבת כי הא דרב הונא מבי רב ורב מבי ר' חייא ור' חייא מבי רבי כי הוו מיבכסמי מייתי משחא ומילחא ושייפי להו לגוייתא דירייהו וגוייתא דכרעייהו ואמרי כי היכי צייל הא מישחא וצייל חמריה דפלניא בר פלניא ואי לא מייתי שיעא דדנא ושרי ליה בכמא ואמר כי היכי דליצייל האי שיעא ליצייל חמריה דפלניא בר פלניא ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ימותר לחנק בשבת ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ילפופי ינוקא בשבתא שפיר דמי רב פפא מתני בנים רב זביד מתני בן רב פפא מתני בנים תרווייהו מתני להו באבין בר הונא רב זביד מתני בן קמייתא מתני באבין בר הונא והאי מתני לה ברבה בר בר חנה דאמר **רבא בר חנה** לפופי ינוקא בשבתא שפיר דמי אמר אב"י אמרה לי אם כל מנייני בשמא דאימא וכל קטרי בשמאלא ואמר אב"י אמרה לי אם כל מנייני דמפרשי כדמפרשי ודלא מפרשי ארבעין וחד זימני ת"ר היוצאין באבן תקומה בשבת משום ר"מ אמרו *אף במשקל בעל תקומה ולא שהפילה אלא שמא תפיל ולא שעוברת אלא שמא התעבר ותפיל אמר רב יימר בר שלמיא משמיה דאב"י והוא דאיכוון ואיתקל בעי אב"י משקל דמשקל מאי תיקו ואמר אב"י אמרה לי אם לאשתא בת יומא לישקול וזוא חיורא וליזיל למלחאת וליתקול מתקליה מילחא ולצירייה בחללא דבי צואר בנירא ברקא ואי לא ליתוב אפרשת דרכים וכי חזי שומשמא גמלא דדרי מדי לישקליה ולישרייה בגובתא דנחשא וליסתמיא באברא וליחתמי בשיתין וגושפנקי ולברווליה ולידריה ולימא ליה מעונך עלי ומעונאי עלך אמר ליה רב אחא ברביה דרב הונא לרב אשי ודילמא איניש אשכחיה ואיפסק ביה אלא לימא ליה מעונאי ומעונך עלך ואי לא לישקול כווא חדתא וליהרד שבו זימני על רישיה ולשריין לאחוריה ולימא ליה נהרא נהרא שקול מיא דיהבת לי דאורחא דאיקלע לי ביומיה אתא וביומיה אזל אמר רב הונא לאשתא**

מתני' פרמי: **מתני' הבנים** יוצאין בקשרים ובני מלכים בווגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהווה: **גמ'** מאי קשרים אמר אדא מרי אמר רב נחמן בר ברוך אמר רב אשי בר אבין אמר רב יהודה קישורי פואה אמר אב"י אמרה לי אם תלתא מוקמי חמשה מסו שבעה אפילו לכשפים מעלי אמר רב אחא בר יעקב והוא דלא חזי ליה שמשא וסיהרא ולא חזי מיטרא ולא שמיע ליה קול ברזלא וקל תרגולתא וקל יוגרי אמר רב נחמן בר יצחק **נפל פוחא בבירא מאי איריא בנים אפי' בנות נמי מאי איריא קטנים אפי' גדולים נמי אלא מאי קשרים כי הא דאמר אבין בר הונא א"ר חמא בר גוריא בן שיש * גענועין על אביו נוטל רצועה ממגעל של ימין וקושר לו בשמאלו אמר רב נחמן בר יצחק וסמינך תפילין וחילופא סכתנא אמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא יסחופי כסא אמטבורי בשבתא שפיר דמי ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ימותר לסוך שמן ומלח בשבת כי הא דרב הונא מבי רב ורב מבי ר' חייא ור' חייא מבי רבי כי הוו מיבכסמי מייתי משחא ומילחא ושייפי להו לגוייתא דירייהו וגוייתא דכרעייהו ואמרי כי היכי צייל הא מישחא וצייל חמריה דפלניא בר פלניא ואי לא מייתי שיעא דדנא ושרי ליה בכמא ואמר כי היכי דליצייל האי שיעא ליצייל חמריה דפלניא בר פלניא ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ימותר לחנק בשבת ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא ילפופי ינוקא בשבתא שפיר דמי רב פפא מתני בנים רב זביד מתני בן רב פפא מתני בנים תרווייהו מתני להו באבין בר הונא רב זביד מתני בן קמייתא מתני באבין בר הונא והאי מתני לה ברבה בר בר חנה דאמר **רבא בר חנה** לפופי ינוקא בשבתא שפיר דמי אמר אב"י אמרה לי אם כל מנייני בשמא דאימא וכל קטרי בשמאלא ואמר אב"י אמרה לי אם כל מנייני דמפרשי כדמפרשי ודלא מפרשי ארבעין וחד זימני ת"ר היוצאין באבן תקומה בשבת משום ר"מ אמרו *אף במשקל בעל תקומה ולא שהפילה אלא שמא תפיל ולא שעוברת אלא שמא התעבר ותפיל אמר רב יימר בר שלמיא משמיה דאב"י והוא דאיכוון ואיתקל בעי אב"י משקל דמשקל מאי תיקו ואמר אב"י אמרה לי אם לאשתא בת יומא לישקול וזוא חיורא וליזיל למלחאת וליתקול מתקליה מילחא ולצירייה בחללא דבי צואר בנירא ברקא ואי לא ליתוב אפרשת דרכים וכי חזי שומשמא גמלא דדרי מדי לישקליה ולישרייה בגובתא דנחשא וליסתמיא באברא וליחתמי בשיתין וגושפנקי ולברווליה ולידריה ולימא ליה מעונך עלי ומעונאי עלך אמר ליה רב אחא ברביה דרב הונא לרב אשי ודילמא איניש אשכחיה ואיפסק ביה אלא לימא ליה מעונאי ומעונך עלך ואי לא לישקול כווא חדתא וליהרד שבו זימני על רישיה ולשריין לאחוריה ולימא ליה נהרא נהרא שקול מיא דיהבת לי דאורחא דאיקלע לי ביומיה אתא וביומיה אזל אמר רב הונא לאשתא**

ולא שהפילה. ולא תאמר שלא התירו לנאח זה אלא לנאח ששלוחה להפיל עוצרה שהפילה כבר עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע לה שהיא מעוברת: **והוא דליוקטו עליו וכוונתו או הוסיפו עליו לכוונתו:** **בס' פלוני:** **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רחצה וימשיצין פרקי אצרו שהן רכין וישמטין צחצלי הלידה וקורין אלתמלו"ר בלע"ז: **ממני בנים.** שמי שמעוה דלייני צקטנים היה שונה צס רבי *אחא צר הונא ממשיה דרב חמא צר גוריא: **א' חלף.** שמעטא דלייני צקטן ממני בשמיה: **סרווייהו.** גענועין ולפופי: **כל מניינו.** כל לחישות. ומפני שפולין אותן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **בשמא דאמא.** פלוני צן פלוני: **דמפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רחצה וימשיצין פרקי אצרו שהן רכין וישמטין צחצלי הלידה וקורין אלתמלו"ר בלע"ז: **ממני בנים.** שמי שמעוה דלייני צקטנים היה שונה צס רבי *אחא צר הונא ממשיה דרב חמא צר גוריא: **א' חלף.** שמעטא דלייני צקטן ממני בשמיה: **סרווייהו.** גענועין ולפופי: **כל מניינו.** כל לחישות. ומפני שפולין אותן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **בשמא דאמא.** פלוני צן פלוני: **דמפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רחצה וימשיצין פרקי אצרו שהן רכין וישמטין צחצלי הלידה וקורין אלתמלו"ר בלע"ז: **ממני בנים.** שמי שמעוה דלייני צקטנים היה שונה צס רבי *אחא צר הונא ממשיה דרב חמא צר גוריא: **א' חלף.** שמעטא דלייני צקטן ממני בשמיה: **סרווייהו.** גענועין ולפופי: **כל מניינו.** כל לחישות. ומפני שפולין אותן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **בשמא דאמא.** פלוני צן פלוני: **דמפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רחצה וימשיצין פרקי אצרו שהן רכין וישמטין צחצלי הלידה וקורין אלתמלו"ר בלע"ז: **ממני בנים.** שמי שמעוה דלייני צקטנים היה שונה צס רבי *אחא צר הונא ממשיה דרב חמא צר גוריא: **א' חלף.** שמעטא דלייני צקטן ממני בשמיה: **סרווייהו.** גענועין ולפופי: **כל מניינו.** כל לחישות. ומפני שפולין אותן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **בשמא דאמא.** פלוני צן פלוני: **דמפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רחצה וימשיצין פרקי אצרו שהן רכין וישמטין צחצלי הלידה וקורין אלתמלו"ר בלע"ז: **ממני בנים.** שמי שמעוה דלייני צקטנים היה שונה צס רבי *אחא צר הונא ממשיה דרב חמא צר גוריא: **א' חלף.** שמעטא דלייני צקטן ממני בשמיה: **סרווייהו.** גענועין ולפופי: **כל מניינו.** כל לחישות. ומפני שפולין אותן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **בשמא דאמא.** פלוני צן פלוני: **דמפרשי.** כל לחשים שמפורש מניין כמה פעמים שאיננו יוכפלו אותו: **דמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודלא מפרשי בהם** כשהם כפולין אותם כפי מניינו. **וכן פולין ארבעין שנושאות אותה נשים עוברות שלא יפילו וקורין לה קוטאנ"א בלע"ז:** **שום דבר ששקלוהו כנגדה:** שידוע לך שיש עובר אחר: **ולא שענינה.** שידוע ששונה היא פי' לחנק פי' לפי ינוקא. אבן תקומה. דיעה כשיחא אבן תקומה. אשה הרה אינה מולת, וגם המשקל שנגד אותו אבן תקומה ומותר לצאת בהן בשבת. אבל משקל דמשקל עלתה בתקין. וכל [תיקן] דאיסורא לחופרא, ואין יוצאין בה בשבת.

אני שונה אשה חוללם כהן. אלמא נעל ונמקומו נקרא חרדפיס"א: **קישורי.** אכל מן המדרס למה טוהרין: **פרמי.** אשקל"ש של זה לנו: **גמ' אדא מרי:** כך שמו: **קשרי פואה.** גרנ"ל א קשרים בקשרים ותולין צולאר לרפואה. ולא ידעתי למה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שחלו עליו: **ה' קשרים:** מסו. מתרפאין: **נגרי.** פסיעות: **נפל פוחא צנירא.** נפל רפואת הפואה צבור דלון אדס מזהר בכל אלו: **מאי איריא בנים.** לרוב יהודה פריך אי קישורין דמתיני לרפואת חולי וינהו מלי איריא בנים: **גענועין.** צנמו"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכת צנצנות שאין הזכ מחצבל עליו: **שפילין.** שד ימינו קושרו לשמאלו זהו סימן לניכסא: **סנתא.** שנגעטע יומר מלי: **סחופי כסא.** כוס טיש צו הכל כגון שעירו ממנו מים חמים וכופה על הטיבור למי שחש צמיעו ואחוז הכוס את הבשר ומשך אליו את המעיים ומשיצין צמקוין: **לפון.** צכפות ידיו ורגליו: **דרכ הולא מני רב.** שהיה צא מני רב שהולך רבו וכן רב מני ר' חייא ור' חייא מני רבי: **מכמני.** שכווין שחיו משקין את התלמידים. ואלו מפני שחשויין הן היו עושין להן דבר להפך את ימין: **לגוייסא דדייפא.** מוטי ידיהם דהיינו קף: **דליין.** שהולך ונעשה ללול כל שעה ממוס הצבשר: **שיעא יעא יעא.** מגופת החצית: **דליל פליא שיעא.** מחמת המים: **ליחנק.** מי שנפרכה חוליא של מפרקת זאנרו (א) וסולתם צנרווין תולין אותו כדלשו שיהא זאנרו נפשע דזומה לחניקה: **לפופי.** לכורכו צנגדים וקושרו צמורה רח

במה אשה פרק ששי שבת

לאשה סילתא. שחפת שלישית שצאה מג' ימים לג' ימים: סילוי. ענינים (א) קטנים: ושענה יציני. קטנים: כשור: קורות: ושענה סילוי. יתדות קייצ'ל'ש צלע'ש: משענה גשורי. גשרים: ו' סילוי. לנור הדלת חור האסקופה שזיר הדלת סוכ צבז: כופני. זפת שזופמן הקפיות: ארצי. ספיות: ושענה **זוני** (ג) **זוני**. גרעניו כמון. ל"ח זוני כמון גרסי' מלא אגרוף: ושענה זוני **מיוקל דלנל סל**. שענה יומי מוקן לנז זקן: **אשה למירסא**. חולי שמתממת וקדמת לת הגוף: וודניני. סנה: ליהרוק. אשקרני"ר כמו דמיצבלע מרקיוה דללו טריפומט (חולין דף ע"ג): **ויאמר משא**. משוס ספיה מדוע לא יבער הסנה: **כי מר**. שיקור החולי: אל פקרב הלום. של א יקרב זה החולי אליו: **ליסמיה ולפקיוה**. סמון לקרקע. ליסמיה יספיל: **סמון**. שאתה שפל: **ויאמר אשה**. שרית: **האש**: **למיטעא**. שמין קרו"ג צלע'ש: **זנויה מסמסיה** **כספיה**. שמת המלכאט על שם שקורעט וממסקים וממסקים אוחו. זו לשון צועה: **מארעא דסודוס**. כך הוא הלשם ולא מקדום צלו: **זון זוני**. אין לו משמעות אלא כך הוא הלשם: **ענין זון**. מלחין זין שלם מלדי: **יומט**. אסרין זין. שלם תרמיז: **קלוגט**. שנקלטו ורעו בשירי צננו שלם יולד: **לפיסא**. אוספול'ש אצטעוועט כך לשון זני ילמך זרבי ממש ז"ע. ולשון רמות לביסא למי שכופהו עד: **לימא הי**. לחש צעלמלס הוא: **היום דפקין דפקין היום**. לחש הוא: **ליט סני ומשומט**. מקולל ושצב ומשומט יחא עד זה שמו זר טיט זר טיט: **לישיר דים כסא**. אס הזיק לימל לחש זה: **אקריקני דרני**. צלע'ש אחרי זכר: **ואוסוי גורוייסא**. וזכוטס לביסא קנב: **אשכסחא לשרדוי זר שיקרתי פנדל**. כך שמו: **זמשרל דרסני חטניה**. צערוגמ כרשין דפלמלי: **זעועא דהמרל חטניה**. צלמי החמור הלקימיו: **מאן סנא**. דקמני וכל אדם ואפילו עני שצטרלל: **רני שמעון**. צפרק שמונה שרע'ס: **זני מלכים**. הלכך לעני נמי חויל ולא גנומל דידיה דליסמיו'ל כיוסרלל ושלף אי נמי דמגו דמידוס הוא שלף ומחוי: **צלריג צנכוטו**. דלל שלף ליה ומחוי: **ברתני' דרני האמורי**. יתוש הוא וכמי צי וצמוקומיהס לל מלכו (ויקרא יח): **ג'ל' לשימלל**. כללל החון ותולין צלנו: **לשימלל**. יש שעליו כדי שישן ויש כדי שלל יישן: **דחייא**. של שן שועל מי: **לוריסל**. נפח מכה לכל פרוכל זירף והי' מסי לוריסל: **שיש צו משוס רפואה**. שגלית רפואתו כגון שמיית כוס ותחזוטת מכה. ופרטיין ה' אין צו כו' כגון לחש שאין ניכר

בני מלכים יוצאין בוגין מאן תנא ר"ש היא כו'. פי' הקוטנטס וליכא למישא דילמל מחייבי צהו וזמו לזמיו וז"ל מכל מקום² לחוש דילמל איפסיק וזמיו לחמיו כדלמירין לעיל גזי עבד דלל ילל צחוטס שזלזלרו ו"ל דלכא דלכא ורצי"ל פירש דצירושלמי מוקין לה צקטניס דלפילו אי פסיק ומייית לה ליכא איסור והי' איתל צירושלמי ר' זעירל אומר צווג שזלזלרו וזמו כל אדם דקמני צמתיין זין קטנים עשיריין זין קטנים ענייין מתמתיין פלוגט עליה דרני זעירל ולא צווג שזלזלרו כלן צנדוליס כלן צקטניס פירוש הוול דלל ילל צווג שזלזלרו צנדוליס דלמל מיפסיק וזמיו לחמיו וסל דשמי הלל צקטניס דליכא למישא דפי' מ"מ יש לקדקק אמל נקט זני מלכיס כיון דליכא ששאל אי מייית להו כיון צדיס ו"ל דלל לאו זני מלכיס הוו מחייבו עליה זני מלכיס כל שעה וז' אפשי שלם שיעמל אציו מעולס ויטלס אציו צידו וזמיו לחמיו אפילו אי מיפסיק ליכא למישא דילמל מייית להו אצוה דלל שמיט שיהל אציו צלדו ששעה שיפסיק:

הדרן עלך במה אשה

פס א חיי מיי' מל' מל' שנת
לכסי יח סנת זליון סה
טושי' ל"ח זימין סל עסיף
ג.ו.
פס ב ג ג' מיי' סל נלכס
י' טושי'ע' סל עסיף
ס.
צ ד מיי' סיי' מלכס
ט ד' טושתל זימין סלכס ח
וסנת עש' ללס:

תורה אור השלם

- 1 וירא מלאך יי אליו כלבת אש מתוך הקנה וירא תהוה הקנה בער באש ויסקת אינו אפל: שבות ג ב
- 2 ויאמר משה אקרה נא ויראה את דפראת הגורל הזה מדוע לא יבער הקנה: שבות ג ג
- 3 וירא יי כי קר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הקנה ויאמר משה משה ויאמר רבני: שבות ג ד
- 4 ויאמר אל הקרב הלם שלבתי מעל רגליך כי הקטום אשר אתה עומד עליו ארפת קרש וזאת שבות ג ה
- 5 והצרות אשר בו נבוע גריו יחיו פרסיה וראשו ידויה פרסיה ועל שפם יעשה וטמא וטמא יקרא: יי מה יקרא יי מה

לעני רש"י

קייב"ש [קייביל"ש]. יתות. אישקרי"ר [אינקרי"ר]. לחרין (חרין). קרו"ג [קרו"ג]. מרסה. אונפול"ש [אנפול"ש]. בריות (מתחות בעור, מלאת טוליס).

מוסף תוספות

א. וכו' שכן כל אחד מישאל ראו לך. כיון שאינו רשע. ג. דמיייר וכו' יקריש שיצאין בהן בני מלכים כגון של סף ושל הוב וליכא למישא, בהו דילמל מיפסיק, דמסממא תקופין ון יפה בשלשילאית של סף. חוסי' לעל מה.

הגהות הב"ח

(א) ר"ח ד"ה סילוי ענינים קטנים: (ב) ר"ח ושענה מרני כמורא גרשתי:

גליון הש"ס

נבאר ליימא וירא מלאך ענין צמית דף טו ע"ב תוספת ד"ה אפר וספסרי דף קק פ"ה תוספת ד"ה נפתח: שם אבי ויאמר תרויהו כל דבר שיש בו ששים רפואה ענין צמית דף טו ע"ב תוספת ד"ה סת ותרין: שם בוחלו אית בהו ששים רבי' האמורי. ענין שמיטת רשע'ל סתן חר"ג פלוריס:

מוסף רש"י

כל דבר שיש בו משום רפואה. טעם משקל או סס או לחש עלותם על הכספה (חולין ע"ג). דא אין בו משום רפואה. טעם שישן שלם על החולי. טעם קורט שלם כפרת דרסני וקולט כס, שומט לימלס (שם). וטמא טמא יקרא. טעם ואמר טמא הוא (חולין ט"ז). לנמני סונו מעליו שש"ל הוא (שם ע"ב ע"ג).

רבינו הגאון

בני מלכים בוגים. אוקמה רב בוגז ארזג כסכות. ולדברי הכל כי האי בוגז שרי. פי' שיהלא. פצע הארון. פי' וירפא. (שביבא) [נביבא]. אבי ורבא דאמרי תרויהו כל שהוא משום רפואה אין בו משום דבר האמורי. וירושלמי רבי אבהו בשם רבי יוחנן כל שמוציא און בו משום דבר האמורי (כספא).

שעל ידי שהו שזמן וזמו רב פירומיו נושרין: דליחויס אינשי. ולקינמל עבדי ליה לזדעי דמישר פירומיו: **טמא טמא**. הוא עלמו אומר טמא רחוק מעלי: **כוספי**. אשכול תמריס וסימן הוא שמשיר פירומיו: **צפרק אמוראי**. צפרק אחד (ס) ששני צמוקספח דמסכת שבת בהלכות דרני האמורי: **א"ל** רבי חיי' למנא: **כולסו איס כול**. כל הנחיות שס אל תמטע לומר צלחמ מן און צו משוס דרני האמורי אלא צולקל אס שזנה יש צו לצר מהני צ' אלו שאלפיש לך: **מי שיש לו עלס וכו'**. ולחש דנענעלמל כמחט אלו צ' לצדס אין צהס: **חד חד נחייס**. לחש הוא: **לאדרי**. עלס של דג שישב ללדס צושט: **שייא**. לחש הוא רד כד: האומר